

Ma 80 éve született Bernáth Aurél

1895. november 13-án, Marcaliban született Bernáth Aurél Kossuth-díjas festőművész. A születésnapon a megye párt- és állami vezetői köszöntötték az idős mestert.

Özvegy Schusztekné, akinek a rokonságába nem kisebb festő tartozott, mint Csontváry Koszta Tivadar, mutatta meg először a kapuból, hogy ebben az utcában, a szomszédban született Bernáth Aurél. Abban az időben is többet mondott számomra már ez a közlés, mint pusztán pontos születési helymegjelölés. Földézte bennem magas, erős természet, talán kissé ridegnek tűnő, mély arcvonásait, és ennek az ellentétként meleg tónusú képei jelentek meg képzeletem galériájában. Ezeket tartom fontosnak földézni magamban most, is, ezen a születésnapon. De mintha ennek a nehezen föltárlakozó, szigorú egyéniségnek, jellemnek a tudatában lenne Bernáth, s rácsafol írói vénával a belül őrzött világ kibontásával. Elvezetes művészeti, életrajzi és önálló novellisztikai írásait mindig szívesen olvastam. Egyik legutóbbi kötetéről, a Gólyáról, Helgáról, halálról címűről szóló ismeretésemet maga is olvasta, és hamarosan »jelentkezett«, beírásával megküldte novelláskötetét. Polcomon a legmegbecsültebb művek egyike, éppen ettől a néhány tollvonástól.

Iskolateremtő, elismert mű-

nem abban is kifejeződik **kötődése**, hogy már fiatalon magas mércét állított maga elé Rippl-Rónai műtermében.

A »festői Somogy« gyakran ihlette meg. Ecsettel, tollal őszinte vonzalmat ébresztett e táj iránt mindenkiben, s ennél is mélyebb hangokat szólaltat meg azokban, akik ezt a megyét szülőföldjüknek vallják.

Ugyanaz a méltatója, akitől már megállapításokat idéztünk, említi, hogy Bernáth »északiás izú«. Ehhez föltétlenül hozzá kell tennünk, hogy festészetének melegségét bizonyára a pannon táj mediterrán atmoszférája is fűti.

Képzőművészeti életünk nagy örege Bernáth Aurél. Szinte minden előtte zajlott le, ami a képzőművészetben robbanásszerű fejlődéssel járt. A festészetben ebben az időben szinte állandó megújulás a jellemző. Mintha színes kaleidoszkópba néznénk. Pályájának az elején kísérletezett a formai absztrakcióval is, de ezen hamarosan változtatott, s mint a **realizmushoz legközelebb álló művész** alkotta életművét. Legutóbbi, budapesti gyűjteményes tárlatán, a Budai Várban is ezt bizonyította. Ennek a folytatásáról tanúskodnak legújabb alkotásai, a nyolcvanesztendős Bernáth Aurél üzenetei, melyektől szebb lesz a világ, gazdagabb az ember.

Köszöntjük a 80 éves festőművészt, megyénk, Marcali szülőföldjét.

H. B.

vész. Pályájának nagy ívet rajzolt tehetségével. Egyik méltatója az életmű elemzésének a végén, megállapításai közt így szól ennek a pályának a jelentőségéről, súlyosságáról:

— *Nincs festőnk, akinek férfias lírája ily szuggesztív és szövevényes lenne. Páratlan érzékenysége révén új területeket csatolt a magyar piktúrához a melabú hervatag tájaitól a Balaton-vidék tropikusán lángoló szépségéig. De nincs hozzá fogható koloristánk sem. Hagyományokba kapcsolódik és mégis nemes hagyományokat teremtett.*

Ennek a nagy ívű pályának nem csak a kezdeti pontja érintkezik a szülőfölddel, ha-